

вличатъ и изпращатъ по цѣлия организъмъ. Значи, любовта първо засѣга дробоветѣ. Който люби, той се разширява, разширява дробоветѣ си. Когато човѣкъ възприема едно благо съзнателно, съ благодарностъ, любовта започва да действува въ него и го повдига. Тази любовъ е положителна, възходеща и разширява човѣка. Всѣка Божествена енергия, която слиза отгоре, трѣбва да мине първо презъ дихателната система, оттамъ да се качи въ ума и после да слѣзе въ сърцето.

Когато се говори за любовта, мнозина казватъ, че любовта е слѣпа. Този изразъ е останалъ отъ времето, когато човѣчеството се е намирало подъ влияние на месечината, въ периода на постояннитѣ промѣни. Въ сжщностъ любовта се проявява въ разумния животъ. Защото, сама по себе си, любовта е най-възвишеното нѣщо въ свѣта. Дето любовта прониква, тамъ е животътъ, тамъ е културата. Божествениятъ день започва съ любовта. Казано е въ Писанието: „И рече Богъ да бжде виделина!“ — и стана виделина. Всѣки може да каже, да рече нѣщо, но затова се иска отъ човѣка първо да възприеме въздуха заедно съ праната, съ Божествената енергия, която е вложена въ него. Като проникне въ ума и въ сърцето, тази енергия ще даде потикъ на човѣка да се изкаже, да рече това, което е намислилъ. Следователно, който иска да говори разумно, той трѣбва да се научи правилно да диша и правилно да мисли.